

Lăudați pe Domnul pentru măreția Lui

Text biblic : Psalm 149:1-5; Psalm 150

Versetul de aur

Tot ce are suflare să laude pe Domnul! Psalm 150:6a

Introducere

Cele cinci „cărți” ale psalmilor nu sunt fără de legătură una cu cealaltă - dimpotrivă! O temă din Cartea a IV-a este că, indiferent de problemă, Dumnezeu este Rege (Psalmi 96–99); Cartea V vine cu asigurări că într-o bună zi va îndrepta toate lucrurile (Ps: 145). Aceste fapte au cerut laude din partea psalmiștilor. Ultimul Psalm din fiecare dintre cele cinci cărți se încheie cu o doxologie: O expresie de laudă a lui Dumnezeu. Psalmii 149 și 150 sunt doi dintre cei cinci psalmi care sunt cunoscuți în mod colectiv ca „concluzia laudei” a Psalmilor în ansamblu, și anume Psalmii 146-150. Acești cinci psalmi au trei lucruri în comun în sensul că toate (1) sunt anonime, (2) au fost compuse probabil după reconstruirea templului și zidurilor Ierusalimului (aproximativ 515 și respectiv 444 î.Hr.) și (3) încep și se termină cu expresia „Lăudați pe Domnul”. Această frază îi unește într-o temă comună.

Psalm 146 prezintă rugăciunea care are speranță.

Psalm 147 prezintă grija lui Dumnezeu pentru popor

Psalm 148 prezintă Lumina lui Dumnezeu este pentru orișicine.

Psalm 149 prezintă Protejarea de către Dumnezeu a poporului său.

Psalm 150 Prezintă felul cum să ne rugăm.

Acești cinci psalmi - dintre care ultimii doi fac obiectul studiului de astăzi - dezvăluie câteva lucruri importante.

Contextul lecției

I. Un cântec nou (Psalm 149:1-5)

A. Chemați să-L lăudăm (v 1-3)

A lăuda pe Domnul, este o poruncă, care se repetă de două ori în primul verset. A cânta o cântare nouă, ne sugerează faptul că, cântările vechi nu mai erau suficiente în cuvintele lor pentru a da toată cinstea lui Dumnezeu. Lauda domnului de asemenea trebuie făcută în adunarea credincioșilor, a celor care demonstrează fidelitate lui Dumnezeu. Aici psalmistul a oferit mijloace pentru exprimarea laudelor și a bucuriei. Dansul la sunetul instrumentelor muzicale indică un eveniment plin de viață și spontan.

B. Motive de laudă (v 4)

Domnul î-și aduce aminte de cei milostivi și de cei smeriți (Ps 9:12). Pentru populația vulnerabilă nou-înțoarsă la Ierusalim și Iuda, protecția lui Dumnezeu a fost într-adevăr o mângâiere. Cuvântul mângâiere poate fi folosit și pentru eliberarea de păcat, deși acest lucru este mult mai răspândit în Noul Testament, deoarece cuvântul vine din ebraică în greacă (Psalmul 3 cu Apocalipsa 7:10).

C. O altă chemare la laudă (v 5)

Psalmul 149 poate fi împărțit în două părți. În timp ce prima parte (v 1-4) invocă laude privind în primul rând la actele trecute ale Domnului, a doua parte (v 5-9) invocă laude așteptând cu nerăbdare faptele sale viitoare. Versetul prezent îndemână din nou oamenii să-L laude pe Domnul, tot la fel ca și în versetul 2.

II. Locul de laudă (Psalm 150)

A. Unde să laudăm pe Domnul (v 1)

Contextul de aici pare să precizeze către un spațiu sacru ca locul în care poporul lui Dumnezeu să se adune pentru închinare (Ps 68: 24-26; 134: 2; și 138: 2). Cuvântul întinderea cerului reflectă concepția oamenilor din vremurile VT, care considerau că cerul este o boltă peste pământ. Este locul în care se află stelele, locul care separă pământul de lăcașul lui Dumnezeu (Ezech 1:22-26; Daniel 12: 3; 2 Corinteni 12: 2).

B. Motive de laudă (v 2)

Sunt date două motive pentru a lauda pe Domnul: faptele și caracterul său. Faptele sunt lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut în trecut. Unii psalmi sărbătoresc foarte clar lucrări specifice pe care Dumnezeu le-a făcut, relatând faptele sale din istoria Israelului. Expresia mărimea lui nemărginită rezumă caracterul Domnului. Dumnezeu este desăvârșit în cunoștințele sale (Deut 29:29), codul Său moral (Ps 18:25; 92:15; Marcu 10:18), în lucrările sale (Deut 32: 4) și în cuvintele sale (Num 23: 19; Tit 1: 2).

C. Cum să laudăm pe Domnul (v 3-5)

Harpa și lira sunt instrumente cu coarde, asemănătoare între ele, una fiind mai mare iar cealaltă mai mică și portabilă. Apoi sunt descrise timpanele și cavalul care sunt instrumente de percuție.

D. Cine să laude pe Domnul (v 6)

Respirația a fost primul semn al vieții. La creație, Domnul a suflat în om „suflare de viață” (Geneza 2: 7). Încurajarea ca tot ce are suflare pentru a-L lauda pe Domnul este mai cuprinzătoare decât o chemare adresată numai oamenilor (Ps 103: 22).

CONCLUZII

Când viața devine nestabilă, poți uita repede puterea și caracterul Domnului. Asta se întâmplă atunci când ne întoarcem privirea de la el pentru a ne concentra asupra problemelor în sine și asupra soluțiilor non-biblice (Ps 73: 1-3). Dar când ne întoarcem din acel „exil”, ne dăm seama de nebunia noastră. În acest proces, găsim noi oportunități de a cânta de bucurie Domnului, dându-ne seama că vechile noastre cântece sunt inadecvate în lumina noilor binecuvântări ale Domnului.

Indiferent de situația noastră, ar trebui să-L laudăm pe Domnul. Putem face acest lucru reamintind binecuvântările trecute - lucrurile mărețe pe care le-a făcut. Îl putem lauda pentru binecuvântările viitoare - lucruri pe care Dumnezeu le-a promis când suntem în prezența Lui pentru eternitate. Dacă sărbătorirea măreției Domnului nu ne va oferi bucurie și pace în timpul furtunilor vieții, cine ne poate oferi?

Ce trebuie să memorăm: Laudați pe Domnul, întotdeauna !